

El CB Mifas-Esplais espera consolidar-se a Primera Estatal

És l'únic club de les comarques gironines a la categoria

CASTELLÓ D'EMPÚRIES

JESUS NAVARRO

El Club Bàsquet Mifas-Esplais va aconseguir la temporada passada un èxit històric amb l'ascens de l'equip a la Primera Divisió de bàsquet en cadira de rodes, la segona a nivell estatal. L'equip castelloní, que és l'únic club gironí present a la categoria, confia no haver de patir per mantenir-se i espera consolidar-se amb una plantilla integrada en la seva totalitat per jugadors gironins -tres de Figueres, dos de Girona, dos de Sant Hilari i un de Llançà, Castelló, Vilafant, Caldes, la Bisbal i Peralada.

"El nostre principal objectiu és aprendre el bàsquet que es practica en aquesta categoria", explica Carles Bermúdez, delegat d'esports de Mifas i integrant de l'equip de Castelló. Bermúdez és conscient que ho tenen complicat per evitar jugar la fase per evitar el descens, però espera no tenir problemes per eludir un dels dos últims llocs que condueixen a la Segona Divisió.

De moment, el conjunt castelloní és avantpenúltim de la Grup B2 després d'onze jornades amb un balanç de quatre victòries i set derrotes, i té la quarta plaça a dos punts quan falten tres jornades per acabar la lliga regular. Els quatre primers jugaran per pujar a Divisió d'Honor, mentre que els quatre restants faran la lligueta de descens a Segona Estatal amb els quatre últims del B1. Diumenge, el CB Mifas-Esplais va caure a la pista del quart, l'Adeni Tenerife, per 55 a 31 en un partit on els ilencs van ser superiors des del primer moment. Una setmana abans, els castellonins havien guanyat el cuer, l'UNES Sant

A la imatge, un moment del partit que el CB Mifas-Esplais va disputar contra l'UNES Sant Feliu, amb triomf dels castellonins

Feliu, per 58 a 31.

Ambar a Primera Estatal era un dels somnis que el CB Mifas-Esplais havia perseguir en les últimes temporades, però que sempre se li havia resistit. Bermúdez reconeix que el fet d'estar en aquesta categoria és molt important per a l'equip, ja que els permet veure "un altre nivell de bàsquet en cadira de rodes". El nivell

dels rivals és molt superior al que s'havien trobat a Segona Divisió "hi ha equips que tenen jugadors internacionals" -i, a més, poden jugar més partits que la temporada passada. "En disputarem un total de 22, mentre que l'any passat només vam poder jugar 14".

Malgrat tot, el Mifas-Esplais ha de fer front a diverses dificultats com

l'increment del pressupost -de 18.000 a 27.646 euros-, uns desplaçaments més llargs i costosos amb viatges al País Basc, Santander i Tenerife, i la renovació de les cadires de competició. "Cada any n'hem de canviar alguna, ja que va" evolucionant. Pesen menys i són més ràpides", explica Bermúdez, que reconeix que el material ha evolucionat moltíssim.

De Girona a Castelló passant per Figueres

El Club Bàsquet Mifas es va posar en marxa a Girona a principi de la dècada dels 80, gairebé al mateix temps que l'Associació Mifas (Minusvàlids Físics Associats). Pioner en la introducció de l'esport per a disminuïts físics a les comarques gironines, el CB Mifas es va legalitzar el novembre de 1981 i va participar a la lliga catalana de bàsquet en cadira de rodes.

El CB Mifas es va mantenir a Girona fins que el 1992 l'assemblea de compromisos es pronuncia a favor del trasllat de l'equip a Figueres. La presentació de la temporada 92/93 ja es va portar a terme a la capital altempordanesa, a on va passar a jugar els seus partits a partir de la 93/94 després que l'Ajuntament cedís el pavelló i els hi reservés uns vestidors i un espai per guardar el material.

El segon i darrer canvi va tenir lloc a la temporada 96/97, quan es va apostar per traslladar la seu de Figueres fins a Castelló, a on el consistori els hi cedia les instal·lacions arautament i els esponsoritzava econòmicament. El CB Mifas-Esplais (nou nom de l'equip) va jugar la final de la Lliga catalana de 1997 i la temporada següent (98/99) va disputar el play-off per pujar a Primera, sense èxit, a l'igual que la 99/00. La temporada passada va fer realitat el somni de l'ascens gràcies a la reestructuració de la categoria, ja que va acabar en tercera posició.